HSS. कवितारचना (संस्कृतम्

Code. No. 4

[stamp]

विषय: - माता रोदिति।

स्नेहात् पिपासोऽहम्।

आतपक्लान्तेभ्यो प्रवहति अहम्
नाऽहम् भवति नदि: नास्त, सागर:।
किन्त, जीवितताल सागरात् प्रवहति इत्थम्
सहनमेव सदा मम कर्तव्यम्॥
अस्ति मातृस्नेहस्य जलकणम् मानसे
न जानामि किमर्थम् दृश्यतुम्।
अर्थावमानेन वेदनाजनकमितम् मस्तकम्
रक्त तिलकमच्च मम आभूषणम्॥
पुत्रपौत्राधिपेन उपेक्षितम् मम शरीरम्
शोभितम् भयानकमितम् वृद्धकालम्।
मम प्राणनाथा प्रत्यागच्छत, जीविते
नास्ति केनापि श्रूयन्तां मम रोदनम्॥
अनातवृद्धाम् तप्तसि अंधकारे
वीक्षयितुम् शक्यते मम भूतकालम्।
दु:खमेव हि मम जीवनहेतु:
विरहिणी एव अद्य मम नाम:॥

दृश्यते, दर्पणे श्वेतवर्णमितम् केशभारम्

पश्यते, प्रतीक्षाविहीनः मम भाविकालम्। ।

न जानामि सन्तोषस्य वैविध्यभावः

अनुभूतिः सदा मम विरहप्रयाणम्। ।।

वर्षकालमेव मम जीवितऋतुः

वर्षयति उदकम् अञ्जनेन सदा।

असूत मम पुत्रे आनन्दाश्रुस्साकम्

परन्तु विदूरम् मम पुत्रस्नेहम्। ।।

न माननीयम् अहम् माता इति

मानयति सर्वं दासिः समानम्।

प्रत्यागच्छतु मम समीपम् एकदिनम्

प्रतीक्षेन ईक्षयति इत्थं वातायने ।।

आयान्तु, पुत्रा रोदिति तव माता

मम क्षीरपानेन पुष्टीम् भवत् भवान्। ।

मा विस्मरोतु, तद् प्रियानुभूतिः

हृदये विलसति तव बालक्रीडस्य स्मृतिः ।।

एकक्षणमात्र्यापि न जीवितुम शक्यते

तव मुखच्छायाम् शोभते मानसे।

पुत्रदर्शनमेव अद्य मम जीवितलक्ष्मम्

सफलीकरोतु, तथापि भवान्। ।।